

creaturis desumptis, ferre cogimur, manebit quoque meta-
phoras Deo vindicatas, & ab hominibus derivatas. Quod si
itaque dictæ αὐτῶν πῶς ἴσται ἀ creaturis, præter hominem, mutua-
te, minimè certam vetusti gentilismi memoriam con-
servant, nulloque planè modo de crassis Gentilium in con-
cipienda essentia divina, erroribus testantur, certè omni
absque teste illud de αὐτῶν πῶς ἴσται, ab hominibus dedu-
ctis, asseri, quilibet videt. Accingamus nos citra ulteri-
ores anfractus ad rem ipsam. Rex pietate con-
spicuis Regem Regum indefessis hisce fatigat precibus
Pf. XVII. 8. כַּל כַּנְפֵיךָ הַסְתִּירֵנִי sub umbra alarum tuarum
abscondas me. En! umbram alarum Altissimo adseribit Da-
vid, similitudine arrepta ab avibus, quæ sub alarum um-
bra refugium concedunt pullis, atque securitatem. Ala-
rum itaque involucro designatur incomparabile Dei in piis
fovendis, protegendisque studium. Appositè Hipponensium
Præsul, Augustinus, hocce dicto Anthropomorphitarum
copias feliciter profligavit, sequentia in eosdem tela vi-
brans, Epist. 3. ad Paulinam: Quæ de membris assidue Scri-
ptura commemorat, ne quisquam secundum carnis hujus for-
mam & figuram, nos esse crederet similes Deo; propterea ea-
dem & alas DEUM habere dixit, quas non utique nos habemus.
Nunc ades dum Clerice! Ergone etiam olim Gentiles
sibi imaginati sunt Numen aliquod alis præditum, ac
pennas late diducens, ut metu perculsi illic tuto ab im-
manibus immanium hostium procellis conquiescere que-
ant? Ergone stolidi hujus Gentilium commenti vestigium
haud obscurum remansit in hac Scripturæ de umbra ala-
rum divinarum locutione? Fungi certè citius calculum
adderent, quam homines! Qui itaque reliquis ab homini-
bis acceptis metaphoris hanc pergeres impingere dicam?
Pariter Messias Pf. XXII. 7. se ipsum abjecto Vermis nomi-
ne,